

հաւաքւում է Աղմաղանից եկոյ ջրանցքի ջուրը, Դիւղում եղել է հայկական մի եկեղեցի, որ քանդել են և նրա տեղում մզկիթ կառուցել. սրա շուրջը և մանաւանդ հանդիպակաց բլրի վրայ կանքաւականաչափ գիրեզմանաքարեր, սակայն առանց դրութեան. գիւղի եղրին կայ պահակատուն, Բնակիչները շիա թուրքիր են, երեան քաղաքից, որ 1828 թուին փախել են Կարսի շրջանի Սոսկորտ գիւղը և այդտեղից 1850 թուին գաղթել այստեղ՝ Ընդամենը 49 տուն են, 183 ար. 151 իգ. միասին՝ 334 հոգի. Պարապանքը նոյն է: Ունին 513 դ. 1440 ք. ս. վարելահող, 642 դ. 2300 ք. և արօտատեղի:

2որան-գերուկմագ. ($62^{\circ} 27' 37'' - 40^{\circ} 15' 37''$).—Մի փոքրիկ աննշան գիւղ է Կարա-կալայի հարաւային կողմը, մօտ երեք կիլոմետր հեռու:

Դիւղում կայ մի եկեղեցու հիմնապատեր, բռնում է 8 դ. 1400 ք. ս. տարածութիւն. բնակիչները շիա թուրքիր են Կարակալայից գաղթած 9 տուն. 45 ար. 43 իգ. միասին 88 հոգի: Պարապանքը են խաշնարածութեամբ և մասամբ երկրագործութեամբ. ունին 206 դ. 636 ք. ս. արօտատեղի և միայն 11 դ. 1000 ք. ս. վարելահող:

ԳԱԽԱՌԻ ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀՆ ԵՐԼ.

Նոր-Բայազէտի գաւառը կառքի ճանապարհով հաղորդակցում է երեան քաղաքի, Աղէքսանդրապոլի գաւառի Ղարաքիլիսայի երկաթուղու կայարանի և Շարուր-Դարալագեազի գաւառի Բաշ-Նորաշէն գիւղի հետ: Դէպի երեան և դէպի Ղարաքիլիսական փոստային կառքեր և կայարաններ, թէկ ճանապարհը ոչ ամբողջովին խճուղի է: Նոր-Բայազէտից Բաշ-Նորաշէն տանող ճանապարհը, որ մեծ մասամբ շինուած է նրա շրջակայքում զտնուած գիւղերի ձրիքար տուած բանուորների ձեռքով, դիռ ևս չունի փոստային հաղորդակցութիւն: Գաւառի կենդրունական քաղաք Նոր-Բայազէտը հեռու է երեանից $116^{1/4}$, Ղարաքիլիսայից $130^{1/2}$ և Դաշնորաշէնից 130 վերստով: Դիւղերի միջև ձգւում են նեղ կածաններ, տեղ տեղ էլ սայլի հասարակ ճանապարհ: Բաղաքում և Դարաչիչագում կան Փայտոններ և սահնակներ, ինչպէս նաև Փուրգոններ:

Ելենովկում, Ալէքսանդրովկում, Օրդակլուում և Դարաչիչակի գիւղերում, Բասարգէչարում, Նազեմինում կան Փուրգոններ, իսկ սայլեր բոլոր գիւղերում՝ բացի Թեանքեանի գիւղական

հասարակութիւնից: Բեռնակրութեան համար գործ են ածւում նաև ձի, էջ, ջորի և, մասամբ, եղի:

Պետական պաշտօնեաների համար իւրաքանչիւր գիւղ պարաւոր է ձի տալ՝ ստանալով իւրաքանչիւր վերստի համար Յ Կոպէկի: Այս պարտադիր կոռը թէկ պիտի կատարուի ձիատէրերի կողմից հերթով, սակայն տանուտէրերի աշառութեան պատճառով մեծ մասամբ ծանրանում է աղքատ և անազդեցիկ ձիատէրերի վրայ: Շատ անգամ տանուտէրը կաշառքներ առնելով տղատում է հարուստ և ազդեցիկ ձիատէրերին այս կոռից և բռնութեամբ խեղճի և կամ իւր հակառակորդի ձին բաշում, տալիս պաշտօնեային: Այս պատճառով և ճանապարհորդները ստիպուած են լինում բաւական երկար սպասել, իդուր ժամանակ կորցնել, մանաւանդ որ ամէն մի գիւղ պարտաւոր է ձի տալ միայն մինչև իւր միերակայ գիւղը և ոչ աւելի հեռուն: Մի քանի գիւղերում հասարակութիւնը այսպիսի անարդարութիւնների վերջ զնելու նպատակով, յանձնարարում է մի ձիապանի կամ կառապանի կատարելու այդ կոռը, խօստանալով իւր կողմից ևս վճարելու նոյնչափ, որովհետև բացի այն որ պաշտօնեաները երբեմն բոլորովին չեն վճարում, նաև վճարը հսմապատասխան չէ չարչարանքին. այսպէս մի գիւղացի իւր մի ձիով 5-10 վերստ անցնելու համար նախ իւր գանդաղկոտութեամբ անցկացնում է զրեթէ մի ամող օր, որովհետև պահանջած միջոցին եթէ ձին հանդումն է, պէտք է գնայ բռնի բերի, եթէ տանն է, մի քիչ զարի պիտի տայ, յետոյ սրան նրան պիտի գիմի թամբ, սանձ գտնելու, ապա ինքը ոտով պիտի գնայ պաշտօնեայի հետևից, որպէսզի իւր ձին յետ բերի, այնտեղ էլ մի քիչ պէտք է սպասէ որ թէ ինքը և թէ ձին հանգստանան, և այս բոլորի համար նա ստանալու է պաշտօնեայից ընդամէնը 15-30 կոպէկի: Այս բոլորի վրայ պէտք աւելացնել, որ շատ անգամ ձին պահանջում են գործի, կալի, քաղի ժամանակ, երբ մշակը միայն օրական ստանում է 50-80 կոպէկ:

Քաղաքում կայ երկու հիւրանոց և մի քանի խան. կենտրոնական գիւղերումն էլ, ուր գտնուում է գիւղական դատարանը, սրա մի սենեակը կահաւորուած է և յատկացրուած ճանապարհորդ պաշտօնեային իրը իջեան:

Փոստ և հեռոգրատուն ամբողջ գաւառի մէջ կայ միայն Նոր-Բայազէտում և Ելենովկում, իսկ ամառները նաև Դարաշիշակում: Սոսկ փոստային բաժանմունք բացուած է միայն ներքին Ալբայում: Ամբողջ Բասարգէչարի և Ղարանլուխի ոստիկանական շրջանները զուրկ են փոստից: պաշտօնական թղթերի համար

ոստիկանները պահակները են ուղարկում Նոր-Բայազէտ։ Մի պատուիրուած նամակ և կամ մի քանի բուրլի ստանալու համար գիւղացիները 40-50 վերստ են անցնում ու վերադառնում։

Փոստն էլ ամենայն օր չի գործում. շաբաթը երեք անգամ ստացւում է, երեք անգամ ուղարկում գէպի երեան և գէպի Ղարաբիլիսա։ Դրամական գործողութիւնները կատարում են շաբաթը միայն մի անգամ։

Հեռազիր խփում է առաւօտուայ ժամը 8-ից մինչև երեկոյին ամեն ժամը 9-և ոչ ամբողջ օրը։ Արտասահման հեռագիրներ չեն խփում, որովհետև պաշտօնեաները օտար լեզուներ չգիտեն։

աշխ